

Sprawozdanie stenograficzne

z rozpraw

galicyjskiego Sejmu krajowego.

8. posiedzenie 2. sesji 3. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 25. Września 1871.

Treść: Wniosek p. Franciszka Torosiewicza o uznanie drogi z Brzeżan na Rohatyn za drogę krajową. — Wniosek p. Bauma o uznanie drogi ze Suchy przez Wadowice do Zatora za drogę krajową. — Odpowiedź p. komisarza rządowego na interpelację p. Krzyżanowskiego. — Interpelacje pp. ks. Pawlikowa i ks. Zaklińskiego. — Odpowiedź na nie p. komisarza rządowego. — Wniosek rządowy o preliminarzu funduszu indemnizacyjnego na rok 1872 do komisji budżetowej odesłany. — Wniosek p. L. Skrzyńskiego o założeniu stałej górniczej rady krajowej. — Wybór komisji dla spraw policyi miejscowej gminom przekazanej. — Przemowa p. Laskorza. — Sejm uchwała w drugim i trzecim czytaniu ustawy o poborze myta mostowego dla obszaru dworskiego w górze ropczyckiej wspólnie z gminą Borki wielkie, przewozowego na rzece Sanie pod Liskiem, na drodze powiatowej Baligrodzkiej, mostowego gminie Czerchawie w powiecie Samborskim; na drodze powiatowej Wadowicko-Suskiej Radzie powiatowej w Wadowicach, przewozowego obszarowi dworskiemu w Woli Mieleckiej na rzece Wisłocze, przewozowego skarbowi Państwa Gumnisk na rzece Dunajcu, przewozowego obszarowi dworskiemu w Żarnowie na drodze powiatowej Boguchwalsko-Strzyżowskiej, przewozowego przez rzekę Styru obszarowi dworskiemu w Szczurowicach, przewozowego obszarowi dworskiemu w Tropiu na rzece Dunajcu; drogowego Radzie powiatowej w Brzozowie na drodze powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej. — Wnioski: p. Splawińskiego o dodatek do płacy nauczycielom szkół ludowych, p. Polanowskiego o uznanie drogi Lubyca, Uhnów, Beż, Sokal za krajową, p. Dunajewskiego o uznanie dróg: Nowy Sącz, Tylicz, Muszynka z ramieniem Krynica, Muszyna i drogi powiatowej Stary Sącz, Piwniczna, Mniszech do granicy węgierskiej za drogi krajowe; p. Polanowskiego o uznanie drogi od Krystynopola do granicy Państwa Rosyjskiego w Dolhobyczowie za drogę państwową.

Początek o godzinie 11tej 15 min., przed południem.

Posłów obecnych 115.

Przewodniczący: Marszałek JO. ks. Sapieha Leon.

Ze strony c. k. Rządu: JW. Pan Oswald, Bartmański, Wice-Prezydent c. k. Namiestnictwa i c. k. radca dworu.

Sekretarze: Pp. Wereszczyński, ks. Zakliński, Jasiński i Bartoszewski.

Ks. Marszałek: Ponieważ jest dostateczna ilość pp. posłów zebranych więc posiedzenie otwie-

ram. Pan sekretarz raczy odczytać protokół z ostatniego posiedzenia.

*Sekretarz p. Bartoszewski: (czyta protokół z posiedzenia sejmowego z dnia 23. Września 1871).

Ks. Marszałek: Czy żąda kto głosu co do protokołu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, więc protokół przyjęty. Upraszam ks. Zaklińskiego, ażeby zechciał zastąpić tymczasem miejsce sekretarza ks. Mandyczewskiego, który otrzymał urlop 8-dniowy. (Ks. Zakliński zajmuje miejsce sekretarza). Następuje dalszy ciąg wniesionych petycyj.

Sekretarz p. Bartoszewski: (czyta)

„Spis petycyj

wniesionych do Wysokiego Sejmu po dzień 25.

Września 1871.

104. Zbyszewski Franciszek, właściciel dóbr Kielnarowa, przez Posła Agopsowicza, o wytłómaczenie §. 10. ustawy drogowej i zniesienie uchwały Wydziału powiatowego w sprawie stawiania mostu na rzece Strug czyli Rajek.

105. Jurkiewicz dyrektor i nauczyciele przy głównej szkole wzorowej gr. kat. we Lwowie, przez Posła Ławrowskiego, o podwyższenie, a raczej zrównanie ich płac z płacą nauczycieli przy szkole wzorowej rz. kat.

106. Zwierzchność gminna miasta Brodów, przez posła Kallira, prosi o nieuwzględnienie petycji wniesionej przez niektórych członków gminy w sprawie zniesienia przywileju wolnego handlu miasta Brodów.

107. Szymczyszyn Tomasz, Wojciechowski Szymon, Nowesad Dominik i Durkalec Wawrzyniec, stróże przy kancelarii Wydziału krajowego, przez Posła Grossa, o podwyższenie zapłaty za pełnioną służbę.

108. Organiści we Lwowie, przez Posła Smolkę, o polepszenie dotacyj ich utrzymania.

109. Dietz Władysław, były pocztmistrz w Skalacie, przez posła Smolkę, z uzaleniem na kraj. Dyrekcyę poczt z powodu usunięcia go z posady.

110. Zwierzchność gmin Dzikowice, Dymarka, Płazówka, Wildenthal, Kopiec i Lipnica, przez Posła Kobylarza, o wyłączenie ich z okręgu sądowego w Sokołowie, a wcielenie do okręgu sądowego w Kolbuszowy.

111. Wydział powiatowy Nowy Sącz, przez Posła Szujskiego, o prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej w Muszynie.

112. Wydział powiatowy Nowy Sącz, przez Posła Szujskiego, o prawo do poboru myta drogowego na drodze powiatowej w Muszynie.

113. Tenże Wydział, przez Posła Szujskiego, o uznanie dróg powiatowych prowadzących z Nowego Sącza do Muszynki, i ze Starego Sącza do Piwnicznej i granicy węgierskiej za drogi krajowe.

114. Gmina Romanówka, przez Posła hr. Koziębrodzkiego, o przydzielenie jej do okręgu sądowego w Tarnopolu.

115. Wydział powiatowy w Lesku, przez Posła Pohoreckiego, o ułatwienie wychodźcom z pod zaboru rosyjskiego nabywania obywatelstwa krajowego.

116. Mieszkańcy z Manasterza i okolicy, przez Posła Firleja, z wnioskiem o osiedlenie cyganów na gruntach, lub zatrudnienie ich pracą.

117. Swobodowa Marya, była akuszerka w szpitalu lwowskim, przez Posła Smolkę, o podwyższenie jej prowizyj.

118. Zwierzchność gminy miasteczka Uście solne, przez Posła Hoszarda, o zniesienie uchwały Wydziału krajowego względem płacenia emerytury byłemu pisarzowi Wojciechowi Krzemińskiemu.

119. Taż Zwierzchność, przez Posła Hoszarda, w sprawie rekursu do Namiestnictwa wniesionego przeciw nakazowi nadsypywania wałów w obcym terytorjum.

120. Magistrat miasta Krakowa, przez Posła Majera, o pomnożenie liczby posłów z miasta Krakowa“.

P. Kallir: Proszę o głos.

Ks. Marszałek: Pan Kallir ma głos.

P. Kallir: Między petycjami dopiero odczytanymi znajduje się także petycja miasta Brody; proszę więc, aby ta petycja odesłana była do komisji petycyjnej.

Ks. Marszałek: Kto się z tym wnioskiem zgadza, aby petycyę miasta Brody odesłać do komisji petycyjnej, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty. Złożone są do łaski marszałkowskiej następujące wnioski.

Sekretarz P. Bartoszewski: (czyta)

„Wniosek.

Ze względu na wszechstronnie uznaną ważność projektowanej przez Wydział krajowy, drogi Brzeżańsko-Chodorowskiej.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Droga z Brzeżan na Rohatyn, Knibiniczne do stacyi kolejowej Chodorow na linii Lwowsko-Czerniowieckiej, uznaje się za drogę krajową.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu zarządzić budowę tej drogi w roku 1872.

Franciszek Torosiewicz wnioskodawca, Apolin. Jaworski, E. Wojański, J. Baum, Koziębrodzki. Borkowski, Tettmajer, Wereszczyński, Jasiński, Garbaczynski, J. Kirchmajer, Emil Torosiewicz, Dunajewski, Rydzowski, Mikołaj Wolański, Horodyski, Rylski, Majer, Kaszewko“.

Ks. Marszałek: Wniosek ten jest dostatecznie poparty, postąpi się więc z nim podług regulaminu.

Sekretarz p. Bartoszewski: (czyta)

„Wniosek.

Ze względu nadzwyczajnej ważności dla handlu i przemysłu drogi prowadzącej ze Suchy do Zatora, wykazanej już przez Wysoki Wydział krajowy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Drogę prowadzącą ze Suchy przez Wadowice do Zatora uznaje się za drogę krajową.

2. Poleca się Wys. Wydziałowi krajowemu, aby do budowy tej drogi już w roku 1872. przystąpił.

Baum wnioskodawca, Tettmajer, J. Kirchmajer, Dr. Weigel, Wereszczyński, Pohorecki, Dr. Majer, Rylski, Garbaczyński, Emil Torosiewicz, Jan Turczyn, Antoni Siwiec, Strzygowski, Chrapek, Rydzowski, Fr. Torosiewicz, Polanowski, Leon Chrzanowski, Weissmann, Szumańczowski, Gniewosz, Kozielbrodzki“.

Ks. Marszałek: Ponieważ ten wniosek jest dostatecznie poparty, więc postąpi się z nim podług regulaminu.

P. Komisarz rządowy: Proszę ks. Marszałka o głos.

Ks. Marszałek: P. komisarz rządowy ma głos.

P. Komisarz rządowy: Na odn. z interpelacyj wnesenych nasubotnim zasidaniu Wysokocho Sojma mohu wże nyni widpowisty.

Wysoczajszym postanowieniem z dnia 7ho Junija toho roku błahowały Jeho cisarskoje i korołewskoje Apostolskoje Wełyczestwo najmylostywjysze soizwołyty, szczo w lwiewskoj Gimnazji imeny Franc-Josyfa zawedena zistala posada okremisznoho katechety dla mołodęży hreko-katolyczeskoho obrjada.

Pocztennyj p. Kryżanowskij i jeho kolegi interpelowały komisarja prawytelstwennoho: „dla jakich powodiw to wysoczajsze postanowlenije ne zistalo w życie wprowadżene.

Na toje maju cześć widpowisty, szczo Rada szkolna krajowa uchwałoju z 17ho Weresnia toho roku imenowała zastupnykom katechety w reczenoj Gimnazji ksiądzka Wieliczku, proponowanoho czerez metropolitalnyj lwiewskij Ordynarjat, że toj odnakoż, zawozwanyj do złożenija prysiahy, oświedczył dnia wczorajszoho dyrektorowy Gimnazii, że toj posady ne pryjmaje i jej sia zrikaje.

Wystosowane bude protoje wozwanyje do metropolitalnoho Ordynarjatu, aby innoho ksiondza na toje misce zaproponował.

Ks. Marszałek: Jest interpelacya do komisarza rządowego.

Ks. Zakliński (czyta):

„Interpelacya

do Wbl. Hosp. prawytelstwennoho komisarja.

Z pomeży mnohych, czastyju do wiadomesty błahowremenno nedoszedszych, czastyju, że do dotycznoi wlasty nezapodanych faktiw, kotorymy mnohokratno uże zakonamy izreczene riwnouprawnenie Rusyuiw bud'to dokazujet sia, byty samoju mertoju bukwoju, pidnoszu fakta sliidujuszczeyi, kotoryi do wlastyj dotycznych wnesenyi, neizwistno czy i jakyj rezultat osiahnuły:

1) Pocztowyj uriad w Horłyciach, pyśma czy to uriadowi czy lyczny, ruskoju bukwoju zaadresowani, abo cilkom ne pryjmaje, abo dolszyj czas zaderżuje i na takowyj pyśma, ruskich rozpysok wystawlaty ne chce. Słuczaje sia takož, szczo ruskij pyśma uriadowy nazad zwertaje, do toho z pryiczanyjamy oskorbytelnyj.

Fakt sej z załuczenyjem dokazatelstw podnesen obszczestwom politycznym Rady ruskoj wo Lwowi pod d. 1/13 Maja 1871. Cz. 93. do c. k. zdisznoj pocztowej Dyrekcyi, no riszenyje do dneś jeszcze tezczetno wyżydajet sia.

2) Pocztmistr w Husiatyni, pyśma z adresoju ruskoju prynymaty ne chce, i tyi abo zwertaje, abo polskych adresow wyraźno żadaje, takož rozpysky w jazyei ruskom na pyśma ruski wydawaty riszytelno ne chce, jeszcze że i słowamy rusku narodnost oskorblaje i z tojże ruhaje sia.

I sej fakt podnesen z dokazatelstwamy pomianutym politycznym obszczestwom i zapodan p. d. 1/13 Junyja 1871. Cz. 108. do c. k. zdisznoj pocztowoi Dyrekcyi, odnako do nynisznoho dnia wyżydajet swojeho riszenyja.

3) C. k. Starostwo w Sambori w oczewydnom ne zrozuminyju ily ne uważanyju §. 5. rozp. minist. z d. 5. Junyja 1869. Cz. 2.354, jaka — szczo do upotreblenyja jazyka — dołżna byty i prynymaty sia korespondencyja wlastyj neprawytelstwennych, korporacyj i pr., do kotorych perwych kategorii prynależat takož wsi wlasty i uriadu duchownyi. sporyło z uriadom paraf. w Hruskowej, po powodu predłożenych sobi spisyw ditej urodzenych.

I toj fakt podan Radoju ruskoju jeszcze pod d. 6. lat. Marcia 1871. Cz. 64. do Prezydyi c. k. Namistnyczestwa kraj. — no do teper neizwistno jakim uspicom winczan?

4) Mnohyi uże byly i do teper praktykujut sia słuczaji, szczo c. k. telegraficzni uriadu na te-

legramy w jazyci ruskom newydajut rozpyški inak-sze, tilko ily na polskom ily na nimeckom jazyci.

Ważniejszyj odyn fakt seho roda podnesen spe-cyalno w zdisznom c. k. telegraf: inspektorati jeszczé pod d. $\frac{1}{13}$ Junyja 1871. Cz. 113. obszczestwom Rady ruskoj, no jak i druhyi poperednyi, neudostojen daże jakobo otwita.

Podajuczy syi sunnyi doświedzenia Rusyniwi do widomosty, maju czest' zapytaty Hospodyna komisaria prawytelstwennoho:

a) Czy na podnesenyi żaloby czerez zatwerdżene w. prawytelstwom a imijucze samyj perwieszij obowiazok, zaszcyszczaty prawa ruskoj narodnosty polit. obszczestwom Rady ruskoj — dołbo jeszczé wyżydaty podobajet riszenyja włastyj, do kotrych żaloby podanyi?

b) Czomu w obszcze dla Rusyniwi — jakoby łysze tyi były z pod zakona wyniatyi i na utysnenyja przyznaczeni — iz storony włastyj prawytelstwennych tak medłenno wymirajet sia żadana sprawedlywost'?

c) Namirajet ły W. prawytelstwo w sluczajach podanych, osobenno dla prymira mnohych druhych, pry dokuczaniu Rusynam zakony prenebrehajuszczych, takož szczyro dokazaty, jak szczyro żelajet Rusynam wsehda sprawedlywost' wymiruwaty, — wynownykow strożajsze ukaraty ily nakazaty? — nakonec

d) Czy newydyłoš by W. Prawytelstwo spowodowanym — sowerszenno riwnoju miroju, jaky w mnohych kategorycznych rozporiadżeniach upotreblało, koły iszło o skoroje wweđenje jazyka polskoho jako uriadowoho wo wsich instancyach prawytelstwennych, takož wstupyty sia, i za prawamy ruskoho jazyka i w sem dili izdaty podobni strohi i kategoryczni rozporiadżenia?

Lwow d. $\frac{13}{25}$ Weresnia 1871.

Pawlikow w. r.

Szaszkiewicz, Ozarkiewicz, Kulczyckij, Krasickij, Zakliński, Petruszewicz, Halka, Jaworski, P. Fecak, Kocyłowski, Kierepin, Iwaniszow, Hajdamacha, dr. Kryżanowski, Całkowski“.

Komisarz rządowy: Proszę księcia Marszałka o głos.

Ks. Marszałek: P. komisarz rządowy ma głos.

Komisarz rządowy: Szczo do prytocezných w interpelacyi faktiw, prawytelstwo ne maje widomosty, ale zarjadyt szczo potreba; mohu odnakož oświedzity, szczo tak urjady pocztowi jak i telegraficzni majut nakaz pryjmowaty nadaniya ta-

kož w jazyci ruskim i na taki wydawaty poświdczenija w tim jazyci.'

Szczó do urjadu telegraficznoho to zapytywał win w tim wzhladi Namistnyczestwo jak maje postupowaty, a że jest' ministerjalnoje rozporządżenje w tim wzhladi, to c. k. Namistnyczestwo na takóje wskazało.

Ks. Marszałek: Jest druga interpelacja.

P. sekretarz Zakliński (czyta).

„Interpelacya

do Hospodyna prawytelstwennoho komisaria.

W Cz. 63. Słowa 71. nachodyt sia na 4. storoni meży nowynkamy slidujucze:

Hromada Wyczulki pow. Buczackoho przybyła tablyciu seho lita na stołbi pry wchodi do sela z nadpysiu ruskoju. Dowidawszyś p. Starosta Buczackyj T. o tak welykoj w tom powiti nesłychanój soblazny, przyhłaszajet wójta i hańbyt jeho mowlacy: „Nie wolno z ruskim napisem tablicę wywieszac“ i pr. a kohda wójt udywłenyj ne chochet wiryty, daby po ruski pysaty było „niewolno,“ nakładajet Starosta Tch. na neho 5 złr. kary, posylajet 4. żandarmow do sela Wyczulki, tyi odrywajut tablyciu z ruskim nadpysom, a na toje mistce przykazujut polsku tablyciu izderżkamý wójta przybyty.“

Poneže takóje sobytyje ne tolko złe upotrebłenyje uriadowój własty, ale takož i oskorbłenyje narodnoho riwnouprawnenyja zaporuczenoho Rusynam art. 19. osnovnoho zakona od 21. Studnia 1867. w sobi mistyt: to podpysani interpelujut: czy predpryniato sootwitnyi izślidowanyja, a jesty nit, szczo namirajete zariadyty.

Lwów $\frac{13}{25}$ Weresnia 1871.

Ałeksej Zakliński, Hr. Szaszkieicz, J. Kulczyckij, A. Petruszewicz, Krasickij, Pawlikow, Kerepin, Hajdamacha, Fecak, Ozarkiewicz, Halka, Jaworski Paweł, Kryżanowski, Iwaniszów, P. Lisiński, Kocyłowski“.

P. komisarz rządowy. Proszę księcia Marszałka o głos.

Ks. Marszałek: P. komisarz rządowy ma głos.

P. komisarz rządowy: Prawytelstwo o tim fakti widomosty ne maje. Odnakož sudžu z toho, szczo w interpelacyi jest prytocezne, szczo tablycia buła napysana tolko w jazyci ruskim, koły wedla prypysiw powynna buty sporjadżena takož i w jazyci polskom jako urjadowom. Jeśm mninia, szczo wójt reczennoho sela ne choťił pomistyty napysu polskoho i za toje na karu zasudżenyj zistał. Odnakož fakt toj bude dochodżenyj.

Ks. Marszałek: Przystępujemy teraz do porządku dziennego.

Obacz al.
XXXVIII.

Z porządku następuje wniosek rządowy o budżecie indemnizacyjnym %.

P. Pietruski: Proszę o głos.

Ks. Marszałek: P. Pietruski ma głos.

P. Pietruski: Wnoszę, aby wniosek ten bez czytania odesłać do komisji budżetowej.

Ks. Marszałek: Jest wniosek, aby odesłać ten wniosek do komisji budżetowej. Kto się z tym wnioskiem zgadza, zechce rękę podnieść (Większość). Wniosek przyjęty. Teraz przystąpimy do wyboru komisji, do zbadania wniosku przez p. Ziemiałkowskiego na ostatnim posiedzeniu postawionego; z 9 członków złożyć się mającej, (po chwili). Proszę panów, abyście zechcieli kartki napisać.

(Po 3 minutowej przerwie.)

Ks. Marszałek: Czy panowie macie już kartki gotowe?

(Głosy: Są gotowe.) Proszę panów sekretarzy odbierać kartki. (Pp. sekretarze Jasiński i Bartoszewski zbierają kartki.)

(Po chwili.)

Do skrutynium zapraszam następujących panów: Łosia Augusta, Szczepańskiego, Siwca, Garbaczynskiego, Pohoreckiego, Zamojskiego, Kaszewkę, Dąbrowskiego i Weissmanna.

Zechciejcie panowie zabrać kartki i przystąpić do skrutynium. Teraz zawieszam posiedzenie aż do ukończenia skrutynium. (Posiedzenie zawieszono o godzinie 11. minucie 55.)

Ks. Marszałek (zajmuje krzesło o godzinie 12. minucie 29. (Sprawozdanie z wyboru do komisji gminnej.

P. hr. Łoś August (z trybuny): Głosów oddano 99. Absolutna większość 50. Otrzymali głosów: p. Ziemiałkowski 53, p. Baum 87. (Głosy: Kto? Baum?) p. Chrzanowski 56, p. Kirchmajer 50; ci panowie mają absolutną większość. Następnie otrzymali głosów: p. Torosiewicz Emil 46, p. Jaworski Apolinary 43, p. Paszkowski 39, p. Kaczała 37, p. Skrzyński 38, p. Splawiński 39, p. Kamiński 37.

Ks. Marszałek: Brakuje nam jeszcze pięciu członków do komisji gminnej, zechciejcie panowie się naradzić i kartki przygotować.

Jest następujący wniosek, oddany do łaski marszałkowskiej; p. sekretarz go odczyta.

Sekretarz Bartoszewski (czyta).

„Wniosek. Zważywszy, iż z danych wskazówek z pewnością już wnosić można, że w granicach

kraju naszego znajdują się wielkie, nieznanne lub niedostatecznie zbadane skarby kopalne, do których odkrycia i bliższego zbadania potrzeba tak gruntownej, fachowej o rzeczach kopalnych znajomości, jak i znacznego stosunkowo nakładu, co przeto siły pojedynczych właścicieli ziemi u nas przechodzi, a z drugiej strony zważywszy, iż zużytkowanie skarbów kopalnych do podniesienia bogactwa krajowego wielce przyczynićby się mogło, wnoszę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po zasięgnięciu zdania rzeczoznawców wyrobił i na najbliższej sesji Sejmowi przedłożył projekt do urządzenia stałej krajowej Rady górniczej, której zadaniem będzie zbadanie kraju co do mineralnych jego bogactw, oraz wszystko to, co do utworzenia drogi i podniesienia przemysłu górniczego w kraju posłużyć może.

L. Skrzyński, poseł Sanocki, wnioskodawca. Horodyski, Zamoyski, Baum, Gross, Trzeciecki, Szujski, Borkowski, Badeni, Ed. Dzwonkowski, Włodz. Łoś, Gelejewski, Fran. Torosiewicz, Podlewski, Szczepański“.

Ks. Marszałek: Wniosek ten jest dostatecznie poparty, więc postąpi się z nim wedle regulaminu.

P. Łaskorz: Proszę o głos.

Ks. Marszałek: W jakiej sprawie?

P. Łaskorz: W sprawie uzupełniającego wyboru do komisji gminnej.

Ks. Marszałek: Poseł Łaskorz ma głos.

P. Łaskorz: Proszę szanownych panów! My włościanie mamy do wyboru takie same prawa ja i wy! Nie domagamy się tego przy wyborach komisyj, dotyczących się spraw sądownictwa, budżetu lub tym podobnych, których nie rozumiemy, lecz do komisyj, dotyczących się rolnictwa, uporządkowania dróg itp. spraw gminnych, powinni i włościanie być wybierani. Bo cóż się stanie zwykle, jeżeli w obradach komisji nad takimi przedmiotami włościanie udziału nie biorą? Oto, gdy przedmiot taki przychodzi na porządek dzienny, więc albo my włościanie nic nie mówimy i godzimy się na to, co komisya wnosi, albo nie godzimy się; lecz cóż wtedy? Oto wywiązuje się dłuższa dyskusya, na której dużo czasu tracimy, coby się nie stało wtedy, gdyby włościanie nad tą sprawą byli także obradowali.

Ks. Marszałek: Wszyscy posłowie mają zupełną wolność głosowania wedle własnego przekonania.

(Po chwili.) Upraszam panów, abyście ze-

chcieli się na swoje miejsca, żeby można kartki odbierać, gdyż inaczej byłby wielki nieład. Proszę panów sekretarzy zbierać kartki. (Sekretarze pp. Jasiński i Bartoszewski przystępują do zbierania kartek.) Proszę panów na miejsca, bo nie można kartek zbierać. Jak panowie będą stać, w takim razie nie będzie innego środka, jak tylko przystąpić do głosowania imiennego. (Posłowie zajmują swoje miejsca, pp. sekretarze Jasiński i Bartoszewski zbierają kartki.)

Przerwywam posiedzenie aż do ukończenia skrutynium. (Posiedzenie przerwane o godzinie 12. minucie 40.)

Ks. Marszałek (zajmuje krzesło o godzinie 12. minucie 57.) Sprawozdanie z wyboru do komisji gminnej.

P. hr. Łoś August (z trybuny): Głosujących 93. Absolutna większość 47. Otrzymali głosów panowie: Emil Torosiewicz 56, Jaworski Apollinary 53, Kaczała 51.

Ks. Marszałek: Trzech członków już wybrano, pozostaje nam jeszcze wybrać dwóch do tej komisji. (Następuje ślisiejszy wybór pomiędzy tymi panami, którzy najwięcej głosów otrzymali. Proszę tych panów odczytać.)

P. hr. Łoś August (z trybuny czyta dalej): Michalski 42, Dunajewski 35, Paszkowski 33, (głosy: kto? Paszkowski), Skrzyński 32.

Ks. Marszałek: Teraz z pomiędzy tych czterech zechciejcie panowie napisać dwa imiona do uzupełnienia wyboru.

Proszę panów! będzie imienne głosowanie, niech każdy z panów zechce kartkę zachować aż do imiennego czytania. Panowie skrutatorowie zechcą przy imiennem czytaniu kartki odbierać. Czy są panowie skrutatorowie? (Głosy: nie wszyscy.) Jeżeli jest kilku tylko do odbierania kartek, to jest dostatecznie. Teraz proszę panów nie oddawać jeszcze kartek, póki nie będzie imiennego czytania.

Sekretarz p. Bartoszewski (czyta imienny spis posłów, którzy oddają kartki).

Ks. Marszałek: Posiedzenie zawieszam aż do ukończenia skrutynium (o godzinie 1. min. 7.

Ks. Marszałek (zajmuje krzesło o godzinie 1. minucie 15). Sprawozdanie z ostatniego wyboru do komisji gminnej.

P. hr. Łoś August (z trybuny): Głosujących 109. Absolutna większość 55. Otrzymali głosów panowie: Michalski 69, Dunajewski 62.

Ks. Marszałek: Upraszam panów do komisji gminnej wybranych, abyście się po posiedzeniu zechcieli zebrać i ukonstytuować.

Następuje z porządku dziennego czytanie wniosku Wydziału krajowego o przyzwolenie prawa poboru myta. Sprawozdawca poseł Gross ma głos.

Sprawozdawca p. Gross (z trybuny czyta): „Sprawozdanie Wydziału krajowego o przedłużeniu prawa poboru mostowego na rzecz obszaru dworskiego w Górze ropczyckiej wspólnie z gminą Borek wielki.

Wysoki Sejmie! C. k. komisya namiestnicza w Krakowie udzieliła rozporządzeniem z dnia 18. Maja 1866 l. 10.686 na podstawie dekretu ministeryalnego z dnia 18. Marca 1866 l. 1.452 obszarowi dworskiemu w Górze ropczyckiej, wspólnie z gminą Borek wielki, prawo do poboru mostowego II. klasy od 7miu łącznie 60 sążni długich mostów w Borku wielkim, na drodze komunikacyjnej z Góry ropczyckiej do Kolbuszowej i Mielca, na 5letni przeciąg czasu.

Gdy obecnie powyższe prawo zgasło, ponawia obszar dworski w Górze ropczyckiej prośbę o przedłużenie prawa do poboru myta na dalszych 5 lat.

Ponieważ stosunki, na podstawie których koncesya myta udzieloną została, dotychczas w niczem się nie zmieniły, a utrzymanie tytułu mostów byłoby niezaprzeczenie zbyt uciążliwym dla obszaru dworskiego i gminy, przeto Wydział krajowy popierając niniejszą prośbę wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę.

Ustawa o udzieleniu prawa do poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Górze ropczyckiej wspólnie z gminą Borek wielki.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje.

Art. I. Obszarowi dworskiemu w Górze ropczyckiej, wspólnie z gminą w Borku wielkim, nadaje się na lat 5 od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo do poboru mostowego od 7miu mostów łącznej długości 60 sążni, położonych w Borku wielkim na drodze komunikacyjnej z Góry ropczyckiej do Kolbuszowej i z Mielca, pod warunkiem utrzymania w dobrym stanie pomienionych przedmiotów.

Art. II. Opłatę myta pobierać należy według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego 2 (dwa) centy.

c) od 5 świń, cieląt lub 10 owiec 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

Art. III. Przy poborze myta mają być zachowane wszystkie przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia tejże“.

Ks. Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Więc rozprawa ogólna zamknięta i przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

P. Gross (czyta): Artykuł I.

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Art. I. jest przyjęty.

P. Gross (czyta art. II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł II. jest przyjęty.

P. Gross (czyta artykuł III.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł III. jest przyjęty.

P. Gross (czyta tytuł ustawy.)

Ks. Marszałek: Rozprawa nad tytułem otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Ja wnoszę, ażeby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Jest wniosek p. Grossa, aby tę ustawę przyjąć w trzecim czytaniu bez czytania. Kto jest zatem, aby ta ustawa przyjęta była w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Wniosek przyjęty. Więc kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Ustawa zatem przyjęta.

P. Gross: (czyta)

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia prawa poboru myta przewozowego na rzece Sanie pod Liskiem na drodze powiatowej Baligrodzkiej.

Wysoki Sejmie!

Na drodze powiatowej Baligrodzkiej istnieje przewóz na rzece Sanie pod Liskiem, który do nie-

dawnego czasu był własnością prywatną, obecnie zaś jest zakupiony na rzecz funduszu drogi powiatowej.

Koszta budowy promu, dwóch łodzi i kładki dla pieszych, wynoszą 610 zlr. a. w.

Koszta utrzymania, wliczając w nie zużycie promu, łodzi i kładki, wynosić będą rocznie 257 zlr. a. w.

Dochód roczny z wydzierżawienia przewozu przynosi 140 zlr. Szerokość Sanu w czasie, kiedy promu do przewożenia używać potrzeba, wynosi 76 sążni.

Zwykły bowiem stan wody na Sanie jest tak mały, że nie potrzeba przewozu dla fur, koni i bydła, dla ludzi pieszo idących, dostateczną jest łódź lub kładka, przez całą szerokość Sanu postawiona, która przy wezbraniu wody, co się tylko parę razy do roku powtarza, rozebrana być musi.

Ponieważ koszta budowy i utrzymania przewozu z dochodu myta tylko w części pokrytemi być mogą, przeto Rada powiatowa w Lisku uchwaliła na dniu 4. Lutego 1871. wnieść do Wysokiego Sejmu krajowego następny projekt do ustawy o omyczeniu przewozu na Sanie:

1. Radzie powiatowej w Lisku, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta przewozowego od przewozu na rzece Sanie pod warunkiem utrzymania przedmiotów przewozowych kosztem funduszu powiatowego.

2. Pobór myta odbywać się będzie na lewym brzegu Sanu na drodze powiatowej Baligrodzkiej we wsi Huzeli.

3. Opłata myta wynosić będzie:

- a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.
tak samo od jednej osoby idącej przez kładkę 1 (jeden) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 8 (ośm) ct.
- d) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 4 (cztery) ct.

Wydział krajowy przedkładając tę uchwałę Rady powiatowej w Lisku Wysokiemu Sejmowi w myśl §. 28. ust. o Repr. pow. składa w tej mierze następną relację:

Projektowany przez Radę powiatową pobór opłaty mytniczej od osób idących przez kładkę nie

jest uzasadniony w istniejących przepisach mytniczych. Pobór opłaty myta od osób pieszo idących nie wykonuje się w naszym kraju nawet przy najdłuższych i najkosztowniejszych mostach.

Z tego powodu nie może Wydział krajowy proponować Wysokiemu Sejmowi przyjęcia tego ustępu uchwały Rady powiatowej. Taryfa: 12 ct. od każdej sztuki bydła w zaprzęgu, 8 ct. od każdej sztuki bydła nie w zaprzęgu i 4 ct. od bydła drobnego — jest dwa razy tak wysoka, jak najwyższa taryfa przewozowa dla dróg krajowych i eraryalnych.

Wydział krajowy nie może przeto popierać to żądanie Rady powiatowej; zważywszy atoli powyżej przytoczone okoliczności,

zważywszy, że istnieją warunki do udzielenia prawa poboru myta według III. klasy taryfy dla dróg krajowych, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę o udzieleniu prawa poboru przewozowego Radzie powiatowej w Lisku według taryfy III. klasy dla dróg krajowych.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru przewozowego Radzie powiatowej w Lisku od przewozu na rzece Sanie pod Liskiem:

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Lisku w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się na lat trzy, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta przewozowego od przewozu na rzece Sanie pod Liskiem na drodze powiatowej Baligrodzkiej pod warunkiem utrzymywania urzędzeń przewozowych kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to:

od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które się myta nie opłaca.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż

od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, n. p. od prosiąt, jagniąt, kozłat 1½ (półtora) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu 6 (sześć) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem znizenia tejże.

Ks. Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc rozprawa ogólna zamknięta i przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

P. Gross (czyta art. I.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł I. przyjęty.

P. Gross (czyta art. II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem art. II., zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł II. jest przyjęty.

P. Gross (czyta art. III.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł III. jest przyjęty.

P. Gross (czyta tytuł ustawy.)

Ks. Marszałek: Rozprawa nad tytułem otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Ja wnoszę, ażeby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Jest wniosek p. Grossa, aby tę ustawę przyjąć w trzecim czytaniu bez czytania: więc kto się z tem zgadza, aby tę ustawę przyjąć w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Wniosek przyjęty. Więc kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Ustawa przeto przyjęta.

P. Gross (czyta)

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzielenie prawa poboru mostowego gminie Czerchawie w powiecie Samborskim.

Wysoki Sejmie!

W obrębie gminy Czerchawy znajduje się sześć mostów ogólnej długości 61 sążni, które gmina Czerchawa po powodzi w r. 1867 własnym kosztem zbudowała i utrzymuje.

Koszta budowy tych mostów obliczone są na 3.224 złr. a. w., koszta utrzymania rocznego przeciętnie na 322 złr.

Skarb kameralny Samborski, obowiązany do prestacyi, przyczynił się do budowy tylko jednorazowym datkiem w kwocie 44 złr. 50 ct.

Po dokonanej budowie nadane zostało rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z d. 10. Stycznia 1867. L. 61.404 obszarowi dworskiemu, wspólnie z gminą Czerchawy, prawo do poboru mostowego od 22 sążni długiego mostu na rzece Czerchawie, w skutek czego pobierała gmina myto począwszy od 1. Marca 1867. w $\frac{5}{6}$ częściach, a obszar dworski w $\frac{1}{6}$ części. Ponieważ atoli powyższa koncesya z dniem 1. Marca 1872. roku upływa, przeto uprasza gmina Czerchawa o udzielenie prawa poboru myta według I. klasy taryfy, przedstawiając, że tyle mostów swym kosztem zbudowała i utrzymywać musi.

Zważywszy, że w danym razie istnieją wszystkie warunki wymagane do udzielenia prawa do poboru myta, wnosi Wydział krajowy:

„Wysoki Sejm raczy przychylić się do prośby gminy Czerchawy i uchwalić załączoną ustawę:

„U s t a w a

o udzieleniu gminie Czerchawa w powiecie Samborskim prawa poboru mostowego.

Zgodnie z wnioskiem Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Czerchawa powiatu Samborskiego nadaje się na lat 5, począwszy od 1. Marca 1872., prawo do poboru mostowego od mostów znajdujących się w obrębie gminy pod warunkiem utrzymania takowych własnym kosztem.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego 1 (jeden) ct.

c) od 5 świń, cieląt lub 10 owiec 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu takowej.“

Ks. Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc rozprawa ogólna zamknięta i przystąpimy do rozprawy szczegółowej.

P. Gross (czyta Art. I.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł I. jest przyjęty.

P. Gross (czyta art. II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda?

P. Popiel: Proszę o głos.

Ks. Marszałek: P. Popiel ma głos.

P. Popiel: Czy od każdej sztuki, czy to w zaprzęgu czy nie, ma się opłacać po 2 centy.

P. Gross: Nie, od każdej sztuki bydła, czy to w zaprzęgu, czy też wolno pędzonego, ma się opłacać 1 cent; więc jest na wszelki wypadek myto ustanowione, wedle najniższej klasy i każdy go będzie mógł opłacić.

P. Popiel: (Po tem wyjaśnieniu.) Więc nie mam nic do powiedzenia.

Ks. Marszałek: Nikt więcej głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł II. jest przyjęty.

P. Gross (czyta art. III.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł III. jest przyjęty.

Ks. Marszałek: Proszę odczytać jeszcze tytuł.

P. Gross (czyta tytuł ustawy)

Ks. Marszałek: Rozprawa nad tytułem otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Więc teraz wnoszę, aby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Jest wniosek p. Grossa, aby tę ustawę przyjąć w trzecim czytaniu bez czytania. Kto się z tem zgadza, aby ta ustawa przyjęta była w trzecim czytaniu bez czytania, zechce

rękę podnieść. (Większość.) Jest przyjęty. Kto się więc z tem zgadza, aby ustawa ta przyjęta była w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest przyjęta.

P. Gross: (czyta)

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego z powodu prośby Rady powiatowej w Wadowicach o udzielenie prawa poboru myta na drodze powiatowej Wadowicko-Suskiej.

„Wysoki Sejmie!

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych udzieliło rozporządzeniem z d. 22go Września 1860. L. 24.696 koncesję na pobór myta na drodze powiatowej Wadowicko-Suskiej, a mianowicie drogowego za dwie mile a mostowego I. klasy.

Myto to pobierano przy dwóch rogatkach, t. j. połowę należności przy rogatce w Goryczkowcu, a drugą połowę przy rogatce w Skawcach.

Gdy obecnie koncesya na pobór pomienionego myta upłynęła, uchwaliła Rada powiatowa w Wadowicach wnieść prośbę do Wysokiego Sejmu krajowego, o przedłużenie koncesyi na lat 10.

Długość drogi powiatowej Wadowicko-Suskiej wynosi 2 mil 3.300 sążni, a oprócz tego znajduje się na niej most 19 sążni długi, 3 sążni 4 stopy szeroki.

Dochód z myta wynosił w r. 1869 3.707 złr. w. a. wydatki zaś utrzymania 4.870 złr. w. a.

Ponieważ istnieją wszystkie warunki, uzasadniające żądanie prawa do poboru myta, przeto Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy przychylić się do prośby Rady powiatowej w Wadowicach i uchwalić załączoną ustawę:

U s t a w a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Wadowicach prawa do poboru myta na drodze powiatowej

Wadowicko-Suskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Kra-kowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wadowicach w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat dziesięć od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo do poboru myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Wadowicko-Suskiej pod warunkiem utrzymania tejże kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowców, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, od których się myto nie opłaca.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju n. p. od prosiąt, jagniąt, kozłat 1½ ct.

Art. III.

Pobór myta ma być wykonywanym przy dwóch rogatkach w Goryczkowcu i Skawcach w ten sposób, że połowa należności mytowej wyszczególnionej w artykule II. będzie pobierana przy pierwszej rogatce, druga zaś połowa należności przy drugiej rogatce.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uiszczenia opłaty mytniczej i uwolnienia od teźże, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty myta na tej drodze“.

Ks. Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc rozprawa ogólna zamknięta, przystąpimy teraz do rozprawy specjalnej.

P. Gross (czyta art. I.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł I. jest przyjęty.

Sprawozdawca p. Gross: (czyta artykuł II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł drugi przyjęty.

P. Gross: (czyta artykuł III.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Więc kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł trzeci przyjęty.

P. Gross: (czyta artykuł IV.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł IV. przyjęty.

P. Gross: (czyta tytuł ustawy)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość). Tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Stawiam wniosek, aby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Kto się z tym wnioskiem zgadza, aby tę ustawę przyjąć w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Wniosek jest przyjęty. Więc kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Zatem ustawa jest przyjęta w trzecim czytaniu.

P. Gross: (czyta)

„Sprawozdanie Wydziału krajowego o znizeniu taryfy przewozowej w Kasperowcach dla osób idących pieszo, z taczkami lub wózkiem.

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 25. Listopada 1870. r. raczył Najjaśniejszy Pan udzielić sankcyi uchwalonej przez Wysoki Sejm krajowy ustawie o udzieleniu prawa poboru myta od przewozu przez rzekę Seret we wsi Kasperowcach na drodze krajowej Skalsko-Zaleszczyckiej.

Według tej ustawy wynosi taryfa przewozowa:

od bydła w zaprzęgu	4 centy
od bydła nie w zaprzęgu	2 „
od każdej sztuki bydła drobnego	1 „
od każdej osoby bez różnicy	4 „
od osoby z taczkami lub wózkiem	8 „

Taryfa ta wymierzona jest stosownie do kosztów urządzenia przewozu i szerokości rzeki według ogólnej taryfy dla wszystkich dróg krajowych, wydanej rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Grudnia 1858. L. 45.026.

Cbeąc wprowadzić w wykonanie powyższą ustawę polecił Wydział krajowy zbudowanie nowego, odpowiedniego promu dla Kasperowic i urządzenie stosowne całego przewozu.

Po wykonaniu tych poleceń, wydaliśmy taryfę z wymiarami należytości powyżej przytoczonymi, polecając Wydziałowi powiatowemu w Zaleszczykach, rozpisanie licytacji w celu zabezpieczenia docho-
du z tego myta.

Wydział powiatowy zaś wniósł do Wydziału krajowego przedstawienie, w którym w imieniu powiatu Zaleszczyckiego stawia następane żądania:

I. ażeby opłata przewozowego nie była pobie-

rana od osób bez różnicy, czyli takowe przewożą się pieszo, wozem lub wierzchem, lecz wyłącznie tylko od osób pieszo idących.

II. ażeby taryfa od osób zniżoną była na 2 centy, zaś od osób z taczkami lub wózkiem na 4 centy, gdyż ustawą wprowadzona taryfa 4 centy od osoby, a 8 centów od osoby z wózkiem lub taczkami jest za wysoką i byłaby za uciążliwą dla okolicznej ludności, a nadto z powodu wysokości tej taryfy dochód z myta zamiast powiększyć się, musiałby się zmniejszyć nieochybnie w skutek zmniejszenia frekwencyi.

Zarazem oświadczył Wydział powiatowy, że gdyby Wydział krajowy nie przychylił się do tego żądania, natenczas Wydział powiatowy usuwa się od zarządu tego myta.

Wydział krajowy nie mogąc dowolnie zmieniać ani obowiązujących przepisów mytniczych, ani taryfy uchwalonej przez Wysoki Sejm, polecił zaprowadzenie tymczasowe własnego zarządu przy przewozie w Kasperowcach i przedkłada sprawę tę Wysokiemu Sejmowi z następującą uwagą:

Według przepisów mytniczych, wydanych przez c. k. Rząd dla dróg eraryalnych, a obowiązujących na drogach krajowych, ma być pobieraną opłata przewozowego od osób bez różnicy, czyli takowe przewożą się pieszo, wozem lub wierzchem.

Postanowienie to stosuje się do wszystkich przewozów na drogach eraryalnych i krajowych, a zatem i do przewozu w Kasperowcach i musi być zatrzymane, jeżeli w ogóle osoby przewożące się mają myto opłacać i jeżeli dochód z przewozów nie ma być znacznie uszczuplony.

Ograniczywszy bowiem pobór myta tylko do osób idących pieszo, okazałoby się w praktyce, że nie ma w ogóle osób pieszo idących, gdyż podróżni przysiadaliby się na pierwszą lepszą podwodę przed samym przewozem, i w ten sposób usuwaliby się od opłaty myta.

Co do żądania Wydziału powiatowego zniżania taryfy od osób, oświadcza Wydział krajowy, że jakkolwiek taryfa dla Kasperowic nie jest większą jak dla innych przewozów, i jest wyrachowaną według ogólnej obowiązującej taryfy dla dróg krajowych, to jednak uwzględniając ubóstwo ludu wiejskiego, używającego pieszo przewozu i niemniej twierdzenie Wydziału powiatowego, że dochód z myta nie zmniejszy się w skutek zmniejszenia taryfy od osób.

Wydział krajowy przedkłada następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Opłata myta od osób przy przewozie w Kasperowcach ma być pobierana stosownie do ogólnych przepisów mytniczych bez różnicy, czyli osoby te przewożą się pieszo, wozem lub wierzchem.

II. Opłata myta w Kasperowcach według taryfy zawartej w artykule II. ustawy z dnia 25. Listopada 1870 r. zmienia się w ten sposób, że:

od osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu, pobierać należy 2 centy,

zaś od osoby z taczkami lub wózkiem 4 cent.

We Lwowie dnia 11. Września 1871.“

Kiedy Wydział krajowy ten wniosek wypracował, nie wiedzieliśmy jeszcze o treści narad komisji drogowej i tamże przyjętych zasadach względem myta pobierać się mającego na drogach krajowych. Wydział krajowy wniósł ogólną ustawę, dotyczącą pobierania myta na drogach krajowych, i o ile się dowiedziałem, komisya drogowa zmieniła tylko częściowo ten nasz projekt, a między innymi właśnie i w tym punkcie, który dotyczy dzisiejszego wniosku naszego. Komisya drogowa wnosi, ażeby od teraz osoby idące lub jadące na wozach albo furach nie były więcej uwolnione od opłaty myta, z wyjątkiem tylko woźnicy, który powozi i jadącego wierzchem, wychodząc z tego, całkiem usprawiedliwionego założenia, że konie w powozie same jechać i same przewozić się nie mogą, to samo też koń wierzchowy nie może być prowadzony bez jeźdźca lub człowieka, który go prowadzić musi. Ponieważ ta zasada przez komisję drogową przyjęta, jest bardzo słuszną, wnoszę ażeby ten dodatek był już w tej ustawie przyjęty w punkcie pierwszym, to jest: opłata myta od osób ma być pobierana bez różnicy, czyli osoby jadą wozem lub wierzchem. Od tej opłaty wolnym będzie jednakoż woźnica powozu, i każdy jadący wierzchem na koniu lub prowadzący konie.

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Rozprawa ogólna zamknięta. Przystąpimy do rozprawy szczegółowej.

P. Gross: Więc pierwszy artykuł będzie brzmieć jak następuje. (Czyta artyk. I. ustawy.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem artykułu I. zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł I. jest przyjęty.

P. Gross: W drugim artykule jest myto znizone, albowiem ma się pobierać po dwa centy zamiast cztery. (Czyta artyk. II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem

tego artykułu zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł II. jest przyjęty.

P. Gross: (czyta tytuł ustawy.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem tytułu zechce rękę podnieść. (Większość.) Tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Wnoszę, ażeby Wysoki Sejm przyjął tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Kto jest zatem, ażeby przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość.) Więc kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu zechce rękę podnieść. (Większość.) Ustawa jest przyjęta.

P. Gross: (czyta.)

„Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Woli mieleckiej od przewozu na rzece Wisłoce.

Wysokie Sejmie!

Obszar dworski w Woli mieleckiej urządził i utrzymuje własnym kosztem od niepamiętnych czasów przewóz w Woli mieleckiej na rzece Wisłoce na drodze komunikacyjnej do Mielca, tak dla własnej potrzeby, jak dla wygody miejscowej ludności.

Rekwizyta przewozowe składają się z promu urządnego na żerdziach, mogącego przewozić 3 parokonne lub dwa czterokonne wozy i z krypy dla przewozu osób pieszych mogącej wygodnie pomieścić 25 ludzi.

Koszta urządzenia i utrzymania promu są następujące:

Zbudowanie promu	450 złr.
zbudowanie krypy	200 „
utrzymanie w dobrym stanie lin, lasek, mostków i innych przyrządów rocznie	80 „
utrzymanie dwóch przewoźników rocznie	400 „
najem pomocników przy większym stanie wody rocznie	200 „
Szerokość rzeki przy normalnym stanie wody wynosi 45 sążni	
w czasie wezbrania do 90 sążni	

Zważywszy,

że istnieją wszystkie warunki do udzielenia koncesyi na pobór myta przewozowego, zważywszy ważność komunikacji miasta Mielca z okolicą po lewej stronie Wisłoki,

zważywszy nakoniec,

że odliczywszy wygodę obszaru dworskiego, dochód z myta nie pokrywa według przedłożonego wykazu wydatków urządzenia i utrzymania przewozu ;

Wydział krajowy czyni wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę.

Uwaga: Obszar dworski w Woli mieleckiej nie wyraża w swej prośbie, jaką taryfę życzy sobie pobierać; w wykazie urzędowym jest zaprojektowana taryfa I. klasy, chociaż znajdują się wszystkie warunki do poboru przewozowego II. klasy.

„Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Woli mieleckiej od przewozu na rzece Wisłóce.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Woli mieleckiej nadaje się na lat trzy*), od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od przewozu w Woli mieleckiej na rzece Wisłóce pod warunkiem utrzymania własnym kosztem pomionionego przewozu.

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woznicy lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnień od opłaty mytniczej i znizienia tejże“.

*) Uwaga: Tylko na lat trzy, albowiem przewóz ten może być urządzony na rzecz funduszu krajowego z powodu bliskości drogi krajowej Dębica-Mielec i z powodu wpływu, jaki wywierają na myta krajowe, urządzić się mające, na przestrzeni od Mielca do Baranowa.

Ks. Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Więc przystąpimy do rozprawy specjalnej.

P. Gross. (czyta artykuł Iszy).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Więc kto jest za przyjęciem artykułu pierwszego, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł pierwszy jest przyjęty.

P. Gross. (czyta artykuł IIgi.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Kto jest za przyjęciem tego artykułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł drugi jest przyjęty.

P. Gross. (czyta artykuł IIIci.)

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem artykułu trzeciego, zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł trzeci przyjęty.

P. Gross. (czyta tytuł ustawy.)

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Kto jest za przyjęciem tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Tytuł jest przyjęty.

P. Gross. Wnoszę, ażeby przystąpić do trzeciego czytania bez czytania.

Ks. Marszałek. Jest wniosek, ażeby przystąpić do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, zechce rękę podnieść. (Większość.) Kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu, zechce rękę podnieść (Większość). Ustawa ta jest przyjęta.

Spr. p. Gross (czyta):

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzielenie prawa przewozowego skarbowi Państwa Gumnisk.

Wysoki Sejmie!

Wybudowawszy prom i urządziwszy własnym kosztem przewóz na rzece Dunaju, pomiędzy Swierczkowem i Ostrowem, prosi obszar dworski w Gumniskach obecnie o udzielenie prawa poboru przewozowego według taryfy IIgiej klasy dla myt prywatnych.

Dochodzenia poczynione przez Wydział powiatowy w Tarnowie wykazują, że szerokość Dunajca w miejscu przewozowym wynosi przy zwykłym stanie wody 60 sążni, koszta budowy promu wyrachowane są na 400 zlr., koszta zaś utrzymania przewozu z przyrzadami i przewoźnikami wynoszą rocznie w przecięciu 410 zlr.“

Zważywszy, że w obecnym razie istnieją wszystkie warunki wymagane przepisami do udzielenia prawa poboru myta, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Gumniskach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Gumniskach nadaje się na lat 6 od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru przewozowego od przewozu na rzece Dunajcu istniejącego pomiędzy Swierczkowem i Ostrowem, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem tego przewozu z przyrzadami.

Art. II.

Opłatę przewozowego pobierać należy według następnego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 ct. (trzy);
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 ct. (trzy).
Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, od których się myta nie opłaca.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, n. p. od prosiąt, jagniąt, kozłat 1 ct. (jeden);
- d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu 1 ct. (jeden).

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane wszystkie przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o znizeniu teje.

Ks. Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Gdy nikt głosu nie żąda, przystąpimy do rozprawy szczegółowej.

Spr. p. Gross (czyta artykuł Iszy).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta, nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu pierwszego zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł Iszy jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta art. IIgi).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu drugiego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł IIgi jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta art. III.)

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu trzeciego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł IIIci jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta tytuł ustawy).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość). Tytuł jest przyjęty.

Spr. p. Gross. Wnoszę, ażeby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek. Kto się z tem zgadza, ażeby przystąpić wprost do trzeciego czytania bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest większość. Kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzeciem czytaniu, zechce rękę podnieść. (Większość). Ustawa ta w trzeciem czytaniu jest przyjęta.

Spr. p. Gross (czyta):

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Żarnowie.

Wysoki Sejmie!

Obszar dworski w Żarnowie powiatu Rzeszowskiego pobierał dotąd, na podstawie nadanej mu przez Władze rządowe koncesyi, myto przewozowe, według taryfy Iej klasy od przewozu zbudowanego i utrzymwanego jego kosztem na rzece Wisłoka, na drodze powiatowej Boguchwałsko-Strzyżowskiej.

Obecnie uprasza tenże obszar dworski o przedłużenie tej koncesyi w drodze ustawodawstwa krajowego.

Dochodzenia Wydziału powiatowego w Rzeszowie wykazują, że rzeka Wisłoka szeroką jest w miejscu przewozu przy zwykłym stanie wody 20 sążni, że obszar dworski zbudował i utrzymuje przewóz wyłącznie swoim kosztem, że koszta budowy promu i urządzenia przewozu wynoszą 907 złr. w. a., koszta zaś utrzymania przewozu wraz z opłatą przewoźników wynoszą rocznie 404 złr. w. a.

Zważywszy te okoliczności,

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm krajowy raczy przychylić się do próśby obszaru dworskiego i uchwalić załączoną ustawę, nadającą obszarowi dworskiemu w Żarnowie

prawo do poboru przewozowego według taryfy I. klasy z warunkiem uwolnieniem od opłaty myta gmin Gliniki i Żarnowa, według dotychczasowej przez władze polityczne potwierdzonej praktyki.

Ustawa

o udzielenie prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Żarnowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Żarnowie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania przewozowego od przewozu w Żarnowie, na drodze powiatowej Boguchwalsko-Strzyżowskiej pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem przewozu wraz z przyrządami.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 ct. (dwa);
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, młóów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 ct. (dwa).

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie pobiera się opłaty mytniczej.

- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 ct. (jeden).
- d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem, wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu 1 ct. (jeden).

Art. III.

Przy poborze przewozowego, mają być zachowane przepisy, co do uwolnienia od opłaty i zniżenia takowej.

Art. IV.

Oprócz ogólnie obowiązujących uwolnień od opłaty myta, nadmienionych w art. III., uwalnia się nadto gminy Gliniki i Żarnowa od opłaty przewozowego pod warunkiem, że gmina Żarnowa dostarczać będzie w razie powodzi do utrzymania promu 10 dni ciągłych, a 60 dni pieszych, gmina Gliniki zaś w powyższym razie 2 dni ciągłych, a 20 pieszych.

Ks. Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Gdy nikt głosu nie żąda, więc przystąpimy do szczegółowej rozprawy.

Spr. p. Gross (czyta artykuł Iszy).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu pierwszego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł Iszy jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta art. IIgi).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu drugiego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł drugi jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta artykuł III.)

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu trzeciego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł trzeci jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta art. IV.)

Zwracam uwagę Wysokiej Izby, że między obszarem dworskim a dotyczącą gminą, taka ugoda zawartą jest.

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu czwartego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł czwarty jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta tytuł ustawy).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Kto jest za przyjęciem tytułu zechce rękę podnieść. (Większość). Tytuł przyjęty.

Spr. p. Gross. Wnoszę, ażeby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek. Kto się z tem zgadza, ażeby przystąpić wprost do trzeciego czytania bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu, zechce rękę podnieść. (Większość). Ustawa ta w trzecim czytaniu jest przyjęta.

Spr. p. Gross (czyta):

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Szczurowicach.

Wysoki Sejmie!

Wydział powiatowy w Brodach przedłożył prośbę obszaru dworskiego w Szczurowicach o udzielenie prawa do poboru przewozowego na przewozie, urządzonym kosztem tegoż obszaru, przez rzekę

Styr na drodze gminnej prowadzącej z Brodów na Leszniów, Szczurowice i Radziechów do Sokala.

Szerokość rzeki Styru przy zwykłym stanie wody wynosi 28 sążni.

Koszta budowy promu 7° 3' długiego 3° 1' szerokiego wyrachowane są na 820 zhr.

Koszta utrzymania promu z przyrządami jakoteż i przewoźników mają wynosić rocznie około 400 zhr.

Oprócz utrzymania promu, ciąży na obszarze dworskim i gminie w Szczurowicach prestacya według ustawy drogowej do dwóch mil drogi gminnej z 5ma mostami w ogólnej długości 32 sążni.

Zważywszy te przedstawione okoliczności, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy przychylić się do prośby obszaru dworskiego i uchwalić załączoną ustawę.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Szczurowicach od przewozu na rzece Styrze.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Szczurowicach nadaje się na lat 5, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od przewozu na rzece Styrze w Szczurowicach pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego przewozu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następnego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 ct. (dwa);
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 ct. (dwa).

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matakach, za które nie opłaca się myto.

- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny 1 ct. (jeden);
- d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woznicy lub jeźdźca na koniu 1 ct. (jeden).

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia tejże“.

Ks. Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Gdy nikt głosu nie żąda, przystąpimy do rozprawy szczegółowej.

Spr. p. Gross (czyta artykuł Iszy).

Ks. Marszałek. Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu pierwszego, zechce rękę podnieść. (Większość). Artykuł Iszy jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta art. II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu drugiego zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł II jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta artykuł III.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem artykułu trzeciego zechce rękę podnieść. (Większość.) Artykuł III. jest przyjęty.

Spr. p. Gross (czyta tytuł ustawy).

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Rozprawa zamknięta. Kto jest za przyjęciem tytułu, zechce rękę podnieść. (Większość.) Tytuł jest przyjęty.

Spr. p. Gross: Wnoszę, ażeby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Kto się z tem zgadza, ażeby przystąpić wprost do trzeciego czytania bez czytania raczy rękę podnieść. (Większość.)

Kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu zechce rękę podnieść. (Większość.) Ustawa ta w trzecim czytaniu jest przyjęta.

Spr. p. Gross (czyta):

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Tropiu.

Wysoki Sejmie!

Obszar dworski w Tropiu w powiecie Nowosądeckim, urządził i utrzymuje własnym kosztem od dawniejszego czasu przewóz w Tropiu na rzece Dunajcu w ciągu drogi komunikacyjnej do Brzeska, Łososiny i Kątów.

Szerokość rzeki Dunajca w miejscu przewozem wynosi, według przedłożonych aktów w stanie

normalnym 46 sążni, zaś przy wezbraniu Dunajca dochodzi do 92 sążni.

Koszta budowy promu z przyrządami wynoszą 205 złr., łodzi 30 złr.

Koszta utrzymania przewozu i przewoźnika 120 złr. a. w.

Przy pertraktacji przeprowadzonej z powodu prośby obszaru dworskiego w Tropiu o koncesję na pobór myta, oświadczyły sąsiednie gminy Będzieszyny i Wytrzyaszczki, rozdzielone Dunajcem od Tropia, a należące do parafii i szkoły w Tropiu, że zgadzają się na urządzenie myta pod warunkiem, jeżeli utrzymaną będzie nadal dotychczasowa używalność, według której gminy pomienione nie opłacały myta przewozowego według taryfy, lecz każdy właściciel domu w Będzieszynie i Wytrzyaszczkach płacił właścicielowi przewozu roczną opłatę na mocy od dawna istniejącego zwyczaju i obopólnej umowy.

Opłata ta wynosi w Będzieszynie rocznie od numeru 20 ct. w. a. i dwa garcy owsa, w Wytrzyaszczce 20 ct. 2 garcy żyta i 4 garści konopi.

P. Dawid Binder właściciel obszaru dworskiego w Tropiu oświadczył protokolarnie, że zgadza się z utrzymaniem tej ugody i nadał.

P. Dawid Binder uprasza o następną taryfę:

- a) od konia lub woła w zaprzęgu . . . 4 ct.
- b) „ „ „ „ nie w zaprzęgu . . . 2 „
- c) „ cielęcia, owcy, kozy etc. . . , . 1 „
- d) „ osoby 1 „
- e) „ „ z pakunkiem lub taczkami 2 „

Według istniejących przepisów ma właściciel obszaru dworskiego w Tropiu prawo, na podstawie przedstawionych stosunków, upraszać o taryfę przewozowego prywatnego II. klasy. Taryfa przedłożona przez niego przewyższa atoli taryfę myta prywatnego II. klasy.

Zważywszy, że nie ma żadnych okoliczności, któreby wpłynąć mogły na odstąpienie od ogólnych zasad omycienia, zważywszy, że urządzenie promu nie wymagało wcale wielkich wydatków,

Wydział krajowy sądzi, że należałoby udzielić p. Dawidowi Binderowi prawo do poboru przewozowego, według wymiaru taryfy II. klasy dla myt prywatnych przewozowych i stawia wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Tropiu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Tropiu w powiecie Nowosądeckim nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od przewozu w Tropiu na rzece Dunajcu pod warunkiem utrzymania własnym kosztem pomienionego przewozu.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . 3 ct.

Wyjątek stanowią bydła ssące przy matkach, od których się myta nie opłaca.

- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, n. p. od prosiąt, jagniąt, kozłat 1 ct.
- d) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu 1 ct.

Art. III.

Przy poborze przewozowego mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu takowej.

Art. IV.

Dotychczasowa ugoda obszaru dworskiego w Tropiu z gminami Będzieszyna i Wytrzyaszczki, mocą której pomienione gminy wolne są od opłaty myta nie tylko w sprawach kościelnych, szkolnych i gospodarczych w zakresie oznaczonym przepisami mytniczemi, lecz i w ogólności uwolnienia od myta za roczną opłatą używają, pozostaje nienaruszoną na czas trwania niniejszego prawa do poboru myta.

(Po przeczytaniu). To jest, p. Binder Dawid żąda w podaniu wniesionem do Wydziału krajowego, ażeby mu było udzielonem prawo do poboru myta pierwszej klasy, to jest, ażeby mu było pozwolonem pobierać od każdej sztuki po 4 centy tak od wołów jak i koni, czy to w zaprzęgu lub nie idących. Otóż Wydział krajowy nie widział się spowodowanym odstąpić od ogólnej normy przy udzielaniu prawa poboru myta prywatnego dotąd zachowywanej, ile że p. Dawid Binder nie wykazał żadnych warunków, któreby go uprawniały do stawiania

takich żądań. Wydział krajowy sądził przeto, że należy mu udzielić tylko prawo poboru myta wedle klasy drugiej i w tym też celu przedstawia Wysokiej Izbie powyższą ustawę do uchwalenia.

Ks. Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Gdy nikt głosu nie żąda, przystąpimy do rozprawy szczegółowej.

Spr. p. Gross (czyta) artykuł Iszy.

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem artykułu I., zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, a więc art. I. przyjęty.

P. Gross (czyta artykuł II.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Kto jest za przyjęciem art. II., zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem art. II. jest przyjęty.

P. Gross: (czyta art. III.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem art. III., raczy rękę podnieść. (Większość.) Jest większość zatem art. III. jest przyjęty.

P. Gross (czyta art. IV.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Więc kto jest za przyjęciem art. IV. zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem art. IV. jest przyjęty.

P. Gross (czyta tytuł ustawy.)

Ks. Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem tytułu tej ustawy, raczy rękę podnieść. (Większość.) Jest większość zatem tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Wnoszę, ażeby Wysoki Sejm raczył przyjąć tę ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Ks. Marszałek: Kto jest za tym wnioskiem, by przystąpić do trzeciego czytania bez czytania zechce rękę podnieść. (Większość.) A teraz kto jest zatem, by przyjąć ustawę tę w trzecim czytaniu, zechce rękę podnieść. (Wszyscy.) Jest przyjęta.

P. Gross (czyta):

„Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Brzozowie prawa do poboru myta na drodze powiatowej Brzozowsko-domaradzkiej.

Wysoki Sejmie!

Rozporządzeniem z dnia 29. Maja 1866 L. 7.884 zezwoliło c. k. Ministerstwo stanu na omycenie drogi powiatowej Brzozowskiej, według taryfy Iszej klasy na pięcioletni przeciąg czasu.

A ponieważ udzielona koncesya na pobór myta obecnie upływa, przeto uchwaliła Rada powiatowa w Brzozowie przedłożyć Wysokiemu Sejmowi wniosek o przedłużenie na czas dalszy prawa pobierania myta według dotychczasowej taryfy.

Droga powiatowa Brzozowsko-domaradzka ma wszelkie warunki wymagane przepisami o omyceniu dróg, a mianowicie:

Długość drogi z Grabownicy przez Brzozów do Domaradza wynosi 2 mil . . . 1.300 sążni
długość odgałęzienia tej drogi od Blizny do Jasiennicy 1871 „

Razem 2 mil 3171 sążni

Droga ta jest po największej części 4 sążnie szeroka i zaopatrzona cała pokładem kamiennym.

Nadto znajduje się na niej 68 mostów i kanałów 6, 4 i 3 sążni długich.

Dochód z myta istniejącego na tej drodze zabezpieczony został na rok 1871. w kwocie 2.150 zlr., wydatki utrzymania tej drogi w r. 1871. wyrachowane na 4.000 zlr. W skutek tego musiała Rada powiatowa uchwalić jeszcze stosowny dodatek do podatków.

Ze względu na przedstawione okoliczności Wydział krajowy, popierając prośbę Rady powiatowej wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę:

Ustawa.

O omyceniu drogi powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Brzozowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć prawo pobierania myta na drodze powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej pod warunkiem utrzymania tej drogi z należącemi do niej przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się będzie przy dwóch rogatkach, a mianowicie na przejeździe od Sannoka do Brzozowa po połączeniu się dróg z Grabownicy i Haczowa i przy wyjeździe z Brzozowa do

Domaradza, a to w ten sposób, że te dwie rogatki mają być co do opłaty myta uważane za jedną rogatkę.

Należytość mytnicza będzie przeto opłacana raz tylko przy wjeździe do Brzozowa, przy wyjeździe zaś nie pobiera się żadnej należytości.

Art. III.

Opłata myta wynosić będzie.

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . . . 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydła wszelkiego rodzaju ssące przy matkach za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju n. p. od prosiąt, jagniąt, kozłat . . . 1 (jeden) ct.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia takowej, stosują się także do opłaty tego myta drogowego.

Ks. Marszałek: Rozprawa ogólna otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda więc przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

P. Gross: (czyta art I.)

Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda. (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda więc kto jest za przyjęciem art. I. zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem art. I. jest przyjęty.

P. Gross: (czyta art. II.)

Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? Nikt. Więc kto jest za przyjęciem art. II. rączy rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem art. II. jest przyjęty.

P. Gross: (czyta art III.)

Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, więc kto jest za przyjęciem art. III. zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem art. III. jest przyjęty.

P. Gross: (czyta art. IV.)

Marszałek: Rozprawa otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda więc

kto jest za przyjęciem art. IV. rączy rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem art. IV. jest przyjęty.

P. Gross: (czyta tytuł ustawy).

Marszałek: Rozprawa nad tytułem otwarta. Nikt głosu nie żąda? (Nikt). Kto jest za przyjęciem tego tytułu zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem tytuł jest przyjęty.

P. Gross: Wnoszę by przystąpić zaraz do trzeciego czytania bez czytania tej ustawy.

Marszałek: Kto jest za tym wnioskiem by przystąpić do trzeciego czytania bez czytania zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem wniosek jest przyjęty. A teraz kto jest za przyjęciem tej ustawy w trzecim czytaniu zechce rękę podnieść. (Większość.) Jest większość, zatem ustawa ta jest przyjęta w trzecim czytaniu. Są tutaj jeszcze wnioski podane do łaski marszałkowskiej.

Sekretarz p. Bartoszewski: (czyta)

„Wniosek:

Wysoki Sejm rączy uchwalić:

Nauczycielom szkół ludowych udziela się począwszy od 1go Stycznia 1872. z funduszu krajowego tymczasowy dodatek do ich płacy — a to nauczycielom pobierającym płacy do 315 złr. w. a. włącznie 20%, pobierającym zaś nad 315 złr. w. a. 15% pobieranej przez nich płacy.

Splawiński wnioskodawca, Dr. Weigel, Firlej, Garbaczynski, Smolka, Kaszewko, Chrapek, Janowski, Strzygowski, Tettmajer, Kallir, Ks. Król, Paweł Lisiniecki, Jasiński, Bartoszewski, Wolski“.

Marszałek: Jest dostatecznie poparty więc postąpi się z nim podług regulaminu.

Sekretarz p. Bartoszewski: (czyta):

„Wniosek.

Wysoki Sejm rączy uchwalić:

Droga Lubyca-Uhnów-Bełz-Sokal, uznaje się za drogę krajową.

Stanisław Polanowski, Badeni, Kirchmajer, Jaworski, Ławrowski, Szczepański, Koziobrodzki, Czajkowski, Zamoyski, Gniewosz, Baum, L. Chrzanowski, Szumańczowski, Pawlików, Podlewski, Fecak, Ozarkiewicz“.

Marszałek: Jest dostatecznie poparty, więc postąpi się z nim podług regulaminu.

Sekretarz Bartoszewski: (czyta).

„Wniosek.

Wysoki Sejm rączy, drogą ustawodawstwa krajowego, drogę powiatową Nowy Sącz-Tylicz-Mu-

szynka, z ramieniem Krynica-Muszyna, niemniej drogę powiatową Stary Sącz-Piwniczna-Mniszek do granicy węgierskiej, uznać za drogi krajowe, od dnia 1go Stycznia 1872.

Lwów w Wrześniu 1871.

Wnioskodawca J. Dunajewski, J. Szujski, Weigel, Paszkowski, Rydzowski, Podlewski, Firlej, Kocyłowski, Tettmayer, Iwaniszów, Gawronek, Łaskorz, M. Włodek, Jędrzej Kuzara, Jan Turczyn, Baum, Kirchmajer“.

Marszałek: Jest dostatecznie poparty więc postąpi się z nim podług regulaminu.

Sekretarz Bartoszewski: (czyta).

„Zważywszy, że od Tomaszowa aż do Radziwiłowa, żaden bity gościniec granic Państwa nie-dotyka.

Zważywszy, że kolej żelazna dotyka Radziwiłowa, a wedle przedłożenia do Rady Państwa przez Wysoki c. k. Rząd w b. r. wniesionego, mająca się budować kolej Lwów-Żółkiew, także w Tomaszowie ma swoją końcówkę, stawiam wniosek:

Wysoki Sejm uchwali.

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem uznaje potrzebę, by droga od Krystynopola do granicy Cesarstwa rosyjskiego w Dołhobyczowie, za drogę państwową uznaną została.

Stanisław Polanowski, Szumańczowski, Trzeciński, Badeni, Henryk Wodzicki L. Chrzanowski, Kabat, Skwarczyński, Włodz. Łoś, Gniewosz, Pawlików, B. Kowalski, Podlewski, Fecak, Ozarkiewicz, Koziebrodzki“.

Marszałek: Jest dostatecznie poparty więc postąpi się z nim podług regulaminu. Następne po-

siedzenie będzie we Środę o 11. godz. rano. Na porządku dziennym będzie.

1. Pierwsze czytanie wniosku Wydziału krajowego o sieci dróg krajowych. Spraw. p. Gross.

2. Pierwsze czytanie wniosku Wydziału krajowego o posadzie inspektora szpitali. Spraw. p. Skwarczyński.

3. Wniosek Wydziału krajowego o przyzwoleniu na pobór wyższych dodatków gminnych Spraw. p. Ławrowski.

4. Pierwsze czytanie wniosku p. Majera w sprawie przedkładania Wydziałowi krajowemu sprawozdań Rady szkolnej.

5. Pierwsze czytanie wniosku p. Firleja w sprawie wzmocnienia posterunków żandarmeryi.

6. Pierwsze czytanie wniosku p. Szujskiego w sprawie budowy drogi krajowej z Nowego Sącza do Tarnowa.

7. Pierwsze czytanie wniosku p. Ludwika Wodzickiego w sprawie dodatku do §. 44. prowizorycznego regulaminu sejmowego.

8. Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku p. Czerkawskiego o zaprowadzeniu języka polskiego jako wykładowego w Akademii technicznej Lwowskiej. Spraw. p. Stanisław Tarnowski.

Zawiadamiam nakoniec panów że komisya propinacyjna zbierze się na swoje posiedzenie jutro t. j. we Wtorek o godzinie 10tej rano, komisya hipoteczna dziś o godz. 5tej po południu, zaś komisya prawnicza, o godzinie 7 wieczór także dzisiaj. Posiedzenie zamknięte.

(Koniec posiedzenia o godzinie drugiej minucie 20tej po południu.)